

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/96/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613208680
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1613208680.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 147, Piešťany, zastúpeného: Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., IČO: 36 789 615, so sídlom Justičná 9, Bratislava proti žalovanej: D. L., nar. XX.X.XXXX, bytom K. Š. XXX o zaplatenie 1 905,73 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 3.12.2019, č.k. 6C/335/2015-84, jednomyseľne takto

rozhodol:

Odvolací súd opravuje záhlavie rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 3.12.2019, č.k. 6C/335/2015-84 v časti označenia žalovanej tak, že správne má znieť: „D. L.“.

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti potvrdzuje.

Žalovaná nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 176,83 eur spolu s 8 % úrokom z omeškania z tejto sumy od 11.4.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. Zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 23,93%, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 54 ods. 1, 2 a § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 1, § 2, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 2, § 4 ods. 3, 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a vecne tým, že strany sporu uzavreli dňa 29.12.2008 úverovú zmluvu, ktorá je podľa zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Konštatoval, že predmetná zmluva obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch vo výške 19,1%, ktorá je v rozpore s citovanou právnou úpravou. Uviedol, že pri poskytnutom úvere v sume 1 659,69 eur a určených 84 mesačných splátkach po 34,49 eur predstavuje RPMN výšku 19,1%, potom celková čiastka uhradená spotrebiteľom predstavuje sumu 2 897,16 eur (1 659,69 eur + 1 237,47 eur) a nie sumu uvedenú v zmluve ako celkové náklady spotrebiteľa 1 125,80 eur, čo predstavuje celkovú sumu, ktorú má spotrebiteľ splatiť vo výške 2 785,49 eur. Poukázal na to, že ak sa vypočíta počet splátok 84 x výška splátky 34,49 eur a k tomu sa pripočíta výška poistenia v sume 1,33 eur, celkové náklady spotrebiteľa predstavujú sumu 3 008,88 eur a RPMN potom predstavuje výšku 20,72 eur. Uzavrel, že v zmluve sú na základe uvedeného nesprávne uvedené v neprospech spotrebiteľa aj celkové náklady spotrebiteľa so splatením úveru. Zároveň dospel k záveru, že zmluva neobsahuje konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru ani údaje o termíne splatnosti jednotlivých splátok, t.j. neobsahuje konkrétny

dátum splatnosti poslednej splátky úveru, keďže termín konečnej splatnosti je určený iba údajom 84 mesiacov po poskytnutí úveru a nie je uvedený ani dátum splatnosti jednotlivých splátok v mesiaci, od čoho by bolo možné odvodiť konečnú splatnosť. Za splnenie zákonnej požiadavky nepovažoval ani formuláciu 84 mesiacov po poskytnutí úveru, keďže zo zmluvy nevyplýva konkrétny dátum ani konkrétne určenú dobu, dokedy je veriteľ povinný úver poskytnúť. Vzhľadom na absenciu resp. nesprávne uvedené údaje o uvedených povinných náležitostiach vyvodil, že úver je potrebný považovať za bezúročný a bez poplatkov, preto má žalobca nárok na zaplatenie sumy 1 176,83 eur, keďže žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1 659,69 eur a žalovaná uhradila sumu 482,86 eur. Na základe uvedeného zaviazal žalovaného len na zaplatenie nezaplatených istín a vo zvyšku žalobu zamietol. Zároveň uviedol, že žalobcovi nevznikol nárok ani na úrok z omeškania v požadovanom rozsahu, keďže nepreukázal, kedy doručil žalovanému výzvu na zosplatenie úveru. Na základe uvedeného priznal žalobcovi úrok z omeškania z priznanej sumy odo dňa doručenia žaloby žalovanej, t.j. od 11.4.2019 vo výške 8% ročne a vo zvyšku žalobu zamietol. Súd prvej inštancie zamietol žalobu aj pokiaľ ide o čiastočný nárok na zaplatenie sumy 3,32 eur za upomienku z dôvodu, že jej dojednanie v sadzobníku je neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, nakoľko upozornenie dlžníka na nespĺnenie záväzku je činnosťou veriteľa, ktorou sleduje predovšetkým svoj cieľ na riadnom a včasnom splnení záväzku, aj keď nemožno prehliadnúť, že tak robí aj v záujme dlžníka; nejde však o zákonnú povinnosť veriteľa a akceptovateľným by bolo uplatnenie iba nevyhnutných výdavkov vzniknutých v súvislosti s napomínaním dlžníka, napr. poštovné, pričom poplatok nebol dohodnutý v zmluve. Vzhľadom na to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uzavrel, že žalobca nemôže požadovať žiaden úrok a žiadne poplatky, ktoré boli uvedené v zmluve alebo v sadzobníku. Vo vzťahu k uplatnenej sume na poistnom vo výške 13,20 eur konštatoval, že v konaní nebolo preukázané, že medzi stranami došlo k dohode na (dobrovoľnom) poistení pre prípad dlhodobej neschopnosti, pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Vyslovil názor, že poistenie tak ako bolo dojednané v ÚZ nezodpovedá ust. § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistení. Zároveň poukázal na to, že uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy a za takéhoto stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaná sa pre poistenie nerozhodla po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy, pričom uvedené spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, odporujúce dobrým mravom a preto posúdil uvedené dojednanie ako neplatné. V súvislosti s úrokom z omeškania za oneskorenie úhrady 13. splátky v sume 0,23 eur konštatoval, že uvedenú splátku žalovaná riadne uhradila dňa 20.2.2010, pričom v zmluve nie je uvedený dátum splatnosti ani jednej splátky, teda žalovaná sa nemohla dostať do omeškania s úhradou tejto splátky. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), pričom vychádzal z uplatnenej sumy 1 905,73 eur, od ktorej odpočítal sumu 6,64 eur, ktorú žalobca zobrať späť. Žalobcovi ako pomerne úspešnému priznal nárok na náhradu trov konania v časti 23,93%.

3. Proti výroku II. a III. uvedeného rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p., t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vo vzťahu ku konštatovaniu o absencii konečnej splatnosti úveru uviedol, že veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, kedy je konečná splatnosť úveru (poukázal pri tom na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.9.2017, sp.zn. 15Co/75/2017 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.2.2019, sp.zn. 7Co/84/2017). Upozornil, že v zmysle Smernice č. 2008/48/ES a s odkazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 nemôže byť náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. g) považovaná za obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. K deklarovanej absencii RPMN, resp. jej nesprávnej výške uviedol, že z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé prečo má byť výška RPMN nesprávne určená, resp. akým spôsobom dospel súd k rozdielnej výške RPMN. Podľa jeho názoru je RPMN v zmluve uvedená v správnej výške 19,1%, pričom na jej výpočet použil žalobca metódu tzv. polenia intervalov. Pokiaľ ide o celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, konštatoval, že ich výška je v zmluve uvedená v bode 42. zmluvy v sume 1 125,80 eur, pričom vysvetlil, že v mesačnej splátke je zahrnutý aj poplatok za poistenie vo výške 1,33 eur, t.j. po odpočítaní tohto poplatku z mesačnej splátky je výška splátky 33,16 eur a jej vynásobením počtom splátok 84 vzniká suma celkových nákladov spotrebiteľa vo výške 1 125,80 eur. Mal za to, že pokiaľ by v zmluve uviedol mesačnú splátku vo výške 33,16 eur, musel by uviesť aj mesačný poplatok za poistenie, čím by

boli v zmluve neprípustne uvedené dve sumy mesačných splátok. Upozornil, že poplatok za poistenie nepatrí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch do celkových nákladov spotrebiteľa. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.2.2018, sp.zn. 3Cdo/146/2017 a rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 mal za to, že spôsob, akým v predmetnej úverovej zmluve uviedol náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. g) a j) nemohol spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku a sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru možno považovať za neprímeranú. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie nesprávne posúdil prvý deň omeškania s plnením dlhu, nakoľko pre posúdenie uvedeného nemá žiadny vplyv doručenie výzvy - zosplatnenia úveru dlžníkovi, keďže Občiansky zákonník v dotknutých ustanoveniach nevyžaduje doručenie takejto výzvy dlžníkovi. Poukázal na to, že z predloženého podacieho hárku vyplýva, že predmetná výzva bola odoslaná dňa 17.2.2011, pričom zásielka bola odoslaná doporučené a keďže sa odosielateľovi nevrátila ako nedoručená, musela sa dostať do dispozičnej sféry dlžníka. Uviedol, že preukázanie doručenia výzvy dlžníkovi sa nevyžaduje, čo vyplýva aj z rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovaného na zaplatenie sumy 722,26 eur, úroku z omeškania vo výške 0,76% ročne zo sumy 1 176,83 eur odo dňa 11.4.2019 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8,76% ročne zo sumy 707,90 eur odo dňa 11.4.2019 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8,76 eur ročne zo sumy 1 884,73 eur odo dňa 2.3.2011 do 10.4.2019 a kapitalizovaného denného úroku z omeškania do dňa zosplatnenia vo výške 0,23% a náhrady trov konania.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

5. Podľa ust. § 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa ust. § 224 C.s.p., súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

7. Vo vzťahu k oprave rozsudku prvoinštančného súdu odvolací súd postupoval podľa § 224 C.s.p., v spojení s § 378 ods. 1 C.s.p. a opravil označenie žalovanej v záhlaví napadnutého rozsudku, nakoľko došlo k zrejmej nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozsudku, keď namiesto správneho označenia žalovanej „D. L.“ súd prvej inštancie uviedol „D. L.“.

8. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

9. Odvolací súd ako prvoradé konštatuje, že v prejednávannej veci súd prvej inštancie postupoval v konaní a pri rozhodovaní (aj) s použitím ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.6.2016. O odvolaní žalobcu rozhodoval odvolací súd po nadobudnutí účinnosti zák.č. 160/2015 Z.z., viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

10. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

14. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

15. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

17. Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

18. Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

19. Podľa 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

21. Podľa § 4 ods. 2 písm. m) zákona o spotrebiteľských úveroch výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

22. Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

24. Odvolací súd v prejednávanej veci konštatuje, že v konaní nebolo sporné, že strany sporu uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pri posúdení ktorej je potrebné aplikovať zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy. Rovnako nebolo sporné, že na základe uvedenej zmluvy žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1 659,70 eur, pričom v zmluve bolo dojednané nasledovné náležitosti: celková výška úveru 50 000 Sk/1 659,70 eur, mesačná splátka 1 039 Sk/34,49 eur, počet splátok 84, ročná úroková sadzba 16,09%, RPMN 19,1%, priemerná hodnota RPMN 23,98%, celkové náklady spotrebiteľa 33 916 Sk/1 125,80 eur, lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, spôsob výplaty klientovi - bankovým prevodom, termín splatnosti splátok - v pravidelných mesačných splátkach a to počínajúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru, pokiaľ nie je uvedené inak; prvá splátka je splatná práve po 1 mesiaci/mesiacoch od poskytnutia úveru; ak nasledujúci kalendárny mesiac po poskytnutí úveru

neobsahuje poradové číslo dňa v mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý, splatnosť týchto splátok bude stanovená na posledný deň v príslušnom kalendárnom mesiaci a súbor poistenia - klient označením súboru poistenia A súhlasí s tým, aby bol poisníkom poistený na poistné riziko dočasnej straty schopnosti splácať úver podľa tejto úverovej zmluvy v dôsledku pracovnej neschopnosti, na poistné riziko neuhradeného zostatku dlhu v prípade plnej invalidity, smrti úrazom s tým, že úhrada za poistenie je 40 Sk/1,33 eur (3,98% z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia).

25. Prvoinštančný súd správne postupoval, ak v prvom rade skúmal, či spotrebiteľská zmluva uzatvorená medzi stranami sporu obsahuje obligatórne náležitosti stanovené v zákone o spotrebiteľských úveroch.

26. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom prvoinštančného súdu, v zmysle ktorého predmetná úverová zmluva neobsahovala údaj o konečnej splatnosti úveru. V úverovej zmluve je uvedená výška mesačnej splátky (34,49 eur), počet splátok (84), lehota splatnosti (84 mesiacov po poskytnutí úveru) s tým, že klient je povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach a to počínajúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru, pričom prvá splátka je splatná práve po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru a ak nasledujúci kalendárny mesiac po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa v mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý, splatnosť týchto splátok bude stanovená na posledný deň v príslušnom kalendárnom mesiaci. Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné prijať záver, že konečnú splatnosť úveru možno nepochybne určiť na základe uvedených údajov v úverovej zmluve, a to z údajov o počte splátok a splatnosti úveru - 84 mesiacov po poskytnutí úveru, ktorý bol v danom prípade poskytnutý bankovým prevodom klientovi.

27. Vo vzťahu k námietke žalobcu týkajúcej sa výšky RPMN odvolací súd konštatuje, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie pri jej výpočte (ako aj pri výpočte celkových nákladov spotrebiteľa) pripočítal k zmluvne dojedanej výške splátky (34,49 eur) sumu mesačného poistenia 1,32 eur, ktorá skutočnosť mala za následok výšku RPMN odlišnú ako je uvedená v zmluve. Na tomto mieste je potrebné konštatovať, že i keď do celkových nákladov spotrebiteľa ako aj do výpočtu RPMN sa nezapočítava suma poistenia v zmysle § 2 písm. c) bod 5 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zo znenia zmluvy nie je vôbec zrejmé, že mesačná splátka vo výške 34,49 eur zahŕňa v sebe aj poistné vo výške 1,33 eur; táto skutočnosť z ničoho nevyplýva a pre priemerného spotrebiteľa nie je z obsahu zmluvy zistiteľná. Okrem uvedeného v zmluve sú nesprávne uvedené celkové náklady spotrebiteľa, keďže tie by mali predstavovať sumu poskytnutých finančných prostriedkov, úroky a poplatky s výnimkou položiek uvedených v § 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom v konaní predloženej zmluve absentuje v uvedených celkových nákladoch suma poskytnutých finančných prostriedkov. Celkové náklady spotrebiteľa v danom prípade predstavovali sumu 2 776,22 eur (poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1 659,70 eur a úroky v sume 1 116,52 eur). Ak teda odvolateľ poukazoval na to, že súd prvej inštancie nesprávne vypočítal RPMN, keď vychádzal z mesačnej splátky vo výške 34,49 eur, ktorá v sebe obsahovala aj mesačné poistné vo výške 1,33 eur, je nutné konštatovať, že táto skutočnosť (že splátka uvedená v zmluve zahŕňa aj splátku poistenia) zo znenia zmluvy nijakým spôsobom nevyplýva, naviac zmluva neobsahuje výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, t.j. v danom prípade výpočet nákladov spojených s poistením, ktorého absencia spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový.

28. Odvolací súd na základe uvedeného, aj s ohľadom na zásadu proporcionality, na ktorú poukazoval odvolateľ, vyvodil, že vzhľadom na absenciu výpočtu nákladov, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu RPMN v spojení s nesprávnym výpočtom celkových nákladov spotrebiteľa a nejasného a nejednoznačného deklarovania obsahu mesačnej splátky, je sankcia uplatnená voči veriteľovi v zmysle § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch primeraná. Ak teda súd prvej inštancie vyvodil, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov (aj keď čiastočne z iných dôvodov), jeho záver je správny.

29. Vo vzťahu k námietke odvolateľa ohľadom posúdenia prvého dňa omeškania dlžníka s plnením dlhu sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie, a to vzhľadom na dojednané úverové podmienky (Hlava 14., § 8), v ktorých sa za deň doručenia zásielky považuje 10. deň po uložení zásielky, ktorú skutočnosť žalobca v konaní nepreukázal. Ak súd prvej inštancie ustálil prvý deň omeškania deň nasledujúci po dni doručenia žaloby žalovanej, postupoval správne.

30. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p., a nárok na ich náhradu nepriznal úspešnej žalovanej zohľadňujúc skutočnosť, že jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).